

OOO OO

Beijingin olympialaisten järjestelykomitea oli tullut siihen tulokseen, etteivät pelkällä siivoamisella aikaansaadut Potemkinin kulissit olleet riittävät. Länsimaille oli tehtävä vaikutus myös henkisellä tasolla, antaa jokin näennäisliberaali signaali ihmisoikeuksien jokapäiväisyydestä. Niinpä yhdeksi näytöslajiksi valittiin masturbointi. Munamiekkailukin oli ehdolla.

Masturbointi on vanha laji. Jo antiikin aikana kreikkalaiset hakkasivat tattejaan kilvan, ilmassa oli suuren pederaastijuhlan tuntua. Osanottajien asuina oli vastoin yleistä luuloa kymmenkunta turkkia ja/tai villapaitaa päällekkäin. Nykyisin urheilumasturboinnissa käytetään mäkihyppytrikoita, joihin on leikattu sukuelinten kohdalle kolo.

Kilpailumuotoja on kolme: miesten kvantitatiivinen masturbointi, naisten kvalitatiivinen masturbointi sekä sprintti. Viestikilpailun viimeisen osuuden suorittaja on nimetty Rauman murteen laivapoikaa merkitsevän sanan mukaan, ankurboijaksi. Viime vuosina on noussut keskustelua ns. Ultimate Fighting Masturbationista sekä Tag Team -masturboinnista. Jälkeenmainittu hollantilais-tanskalainen variaatio ei käytännössä ole masturbointia, mutta yleisöä viihdyttävää, kaiketikin.

Itse suorituksen suhteen kilpailijoille annetaan käytännössä vapaat kädet, tyyliä ei lajissa enää jaeta. Yleisin kilpaonanian tyyli on kreikkalais-roomalainen, jossa äiti tai vuokraemäntä voi periaatteessa yllättää kesken kaiken. Enempi tv-katsojien ja nuorison mieleen on

nopeatempoisempi vapaamasturbointi. Itsensä tuseeraus sekä ns. ”kruunuote” ovat nykyään sallittuja kummassakin koulukunnassa. Kiellettyjen asioiden listalta löytyvät mm. doping (yleensä sinkki), dildo ja disturbointi. Ammattivemputtajien soluttautuminen olympiakisoihin ei ole muodostunut ongelmaksi, koska pro-masturboitsijat ovat yleensä sokeita, ja näin tunnistettavissa. Paralympialaisten järjestäjillä tosin on vaikeuksia senkin edestä.

Beijingin olympiaitsesaastutuksen televisiolähetykset olivat leppoisa, selkeästi ja tyylikkäästi ohjattua katseltavaa. Suorina niitä toki ei saatu nähdä, vaan myöhäisillan koosteina, joista oli leikattu löysät pois. Viranomaisetkin olivat tulleet vastaan ja myöntyneet K15-ikärajaan. Hannu-Pekka Hänninen selosti tapahtumat ammattitaitoisesti, pahemmin sekoilematta. Alkukarsinnat olivat selkeästi viihdyttävämpiä kuin loppumittelö. Tyylikkyyttä otteluihin toivat päätuomarin yleisölle suuntaamat kuivakat ”Silence, please” -tokaisut, kuin Wankledonin tennisturnauksessa konsanaan. Tauolla haastateltu hangonkeksinä hymyillyt kiinalainen olympiaviranomainen kehui masturboinnin olevan siksikin erinomainen olympialaji, ettei siinä tarvitse tehdä erillisiä sukupuolitestejä.

Jälkikäteen saatiin lukea lähetyksillä olleen Suomessa yli kaksi miljoonaa katsojaa. Naisten kilpailun alettua katsojaluvut kipusivat noin 3,5 miljoonaan. Ainoa miinuspuoli oli 85-kiloisten sarjan edustajamme Julius Ääpäälän nimen vääntyminen jälleen kerran muotoon ”Julius Aeaepaelae”. Eikö noita kaksia pisteitä koskaan tulla saamaan kirjainten päälle televisioitavissa arvokisoissa?

Mikäli penkkirunkkeilijasta tuntuu, ettei tämä mitään oikeaa urheilua ole, niin sopii koettaa itse. Mennä sinne pleksilasiseen koppiin, taistella aikaa, testosteroneja, kuumuutta, g-voimia ja terskan arvaamattomuutta vastaan, samalla yrittää olla välittämättä viiden metrin päässä paviaanin raivolla runkkaavasta ryijynkarvaisesta bulgarialaisesta.

Kymmenisen vuotta sitten kansalaisopiston luovan kirjoittamisen kurssilla suositeltiin kirjoittamaan aiheista, jotka tuntee. Urheilu on aina ollut sydäntäni lähellä.